

Професорові Ярославу Поліщукові – 50

Красний полудень віку, поєднаний із чвертьстоліттям науково-педагогічної діяльності дарує завершальний місяць року Ярославі Олексійовичу Поліщукові – докторові філологічних наук, професорові кафедри українистики Ягеллонського

університету і водночас завідувачеві кафедри літературознавства і журналістики Національного університету “Острозька академія”. Колектив Науково-дослідного інституту українознавства сердечно віншує ученого з міжнародним ім'ям, який, не пориваючи зв'язків із рідним краєм, успішно розбудовує наукову галузь українистики у стінах авторитетного університету за кордоном, тим самим фундує новий місток для плідних зв'язків із Польщею і збагачуючи Вітчизну активною діяльністю в культурно-освітній галузі.

Ярослав Поліщук належить до того літературознавчого гона діячів, у колі яких панувала й за сучасної доби традиційно живе висока напруга думки. Ця напруга спонукає дослідника до невтомного, дерзновенного і кропіткого творчого пошуку. Між першою ластівкою вченого – невеличкою краєзнавчою книжкою “Шевченко і Рівненщина” (1987) і поважною літературознавчою монографією “І ката, і героя він любив...: Михайло Коцюбинський: літературний портрет” (2010) відносно нетривала часова відстань. Але впродовж цих двох десятиліть Ярослав Поліщук опублікував понад триста наукових праць, серед яких особливої уваги заслуговують монографії “Міфологічний горизонт українського модернізму” (2002), “Пейзажі людини” (2008), “Література як геокультурний проект” (2008), “Із дискурсів і дискусій” (2008). Не згас і зароджений у юності інтерес до краєзнавчих студій, що засвідчила з'ява у світ цікавої та інформаційно насиченої книжки “Рівне. Мандрівка крізь віки” (2009). Крім того, нинішній ювіляр ще й талановитий есеїст – автор збірки “Мости і мілини” (2004). Ще одну грань креативного дару Ярослава Поліщука

прозраджує

блискучий переклад монографії відомого польського інтелектуала Олександра Ф'юта

“Зустрічі з Іншим” (2009). І все це – на тлі напруженої роботи над написанням численних статей, опублікованих в авторитетних виданнях як в Україні, так і в авторитетних закордонних виданнях (Австралія, Польща, Чехія, Болгарія, Росія, Білорусь), щоденної викладацької праці, дбайливого плекання наукової школи, опікування над науковим стажуванням учених з України, упорядкування та наукового редагування збірників наукових праць, рецензування,

опонування

, виступів на наукових конференціях, публіцистичного

злободення

у пресі.

Науково-освітню та громадську діяльність Ярослава Поліщука відзначено Міжнародною премією імені Володимира Винниченка (2003), Міжнародною премією імені Богдана Нестора Лепкого (2008), Всеукраїнською премією імені Івана Огієнка (2005), Всеукраїнської премією імені Олександра Білецького (2009). Але найвища нагорода для Ярослава Олексійовича – любов і вдячність численних учнів, щира повага наукового співтовариства.

До святочних вітань має за честь радо долучити і свій щирий голос колектив Навчально-наукового інституту української філології і соціальних комунікацій Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького, з яким ювіляра пов'язують давня творча співпраця і теплі дружні стосунки.

З роси й води, шановний ювіляре! Незмінної свіжості та неординарності, вишуканості та елегантності, легкості та неповторності Вашому життєвому і творчому ідіюстилю! Многая

і

благая

літа!